

En midsommarnattsdröm – om underkastelse och frigörelse

Oroligt hade jag bland juni månads lågtryck spanat efter väderlycka för premiären av "En midsommarnattsdröm" på Gräsgården. Så blev det också. Naturen ställde upp med en stämningsfull sommarkväll. Det är i naturen, skogen utanför Aten, som det drömlika tillståndet ställer allt till rätta och de älskade får varandra i den ordning det bör vara. "En midsommarnattsdröm" är en ofta spelad pjäs av Shakespeare men kanske också den svåraste. En komedi där skrattet stundtals fastnar i halsen i de talrika motsättningarna; mellan stad och skog, man och kvinna, kärlek och begär, underkastelse och makt, klass mot klass. Pontus Plænge har fångat detta mörka stråk i sin uppsättning och slår omedelbart an tonen av allvar och realism med en Hippolyta, spelad av Inga Onn, som står i begrepp att skada sig själv inför det påtvingade bröllopet med Teseus. Puck, i skepnad av Andreas Forner Lindal, pendlar mellan ett okynnigt skogsväsen och en rasande sexuellt aggressiv furie som sprider panisk skräck. Även de amatörmässiga hantverkarna som övar på pjäsen Pyramus och Thisbe för att förtjäna en slant blir till slut provocerat hotfulla mot sina kritiska åhörare. "En midsommarnattsdröm" är som drömmens tunna hinna mellan gott och ont. Skogen speglar staden, som drömmen leker med vårt vakna liv. Fostret som Hippolyta söker fördriva med en stålgalge efter en ofrivillig förening med Teseus, i Pontus Plænges tolkning, är den indiske pagen vilken Oberon och Titania slåss om. I skogen blir drömmarna den freudianska sanningen bakom undanträngda konflikter och önskningar. Helena har förändrats till en ung man, Helenus, spelad av Johan Stavring. Kanske är det Demetrius, spelad av David Arnesen, dröm att bejaka sin sanna kärlek och sexualitet, vilken han förnekat i den officiella relationen till Hermia, så intensivt tolkad av Maria Granhagen.

Som så många gånger tidigare lämnar jag Shakespeare på Gräsgården med en känsla av att upplevt så mycket mer än jag tidigare trott mig förstå av en pjäs. "En midsommarnattsdröm" är en välspelad drömsk tillvaro där den grå och stundtals mörka vardagen både barmhärtigt och skoningslöst gisslas av den inre världens uppriktighet. Den har en potential att utvecklas än mer under speltiden. En enkel rekvisita kombinerad med ett fantastiskt skådespeleri skapar scener som sjuder av liv och känslor. Särskilt vill jag nämna Inga Onn som Hippolyta och Titania, Andreas Forner Lindal som Puck och Filostrate och Maria Granhagen som Hermia. Intensiteten och

närvaron i deras spel blir som Oberons saft i mina ögon. Man vaknar upp från eller sjunker in i drömmen. Hur det nu är? Se den, se den, se den!

Jakob Carlander

Bildtext:

Puck, spelad av Andreas Forner Lindal och Oberon, Pontus Plænge, förför, förhäxar och förblindar i den dröm de själva är en del av.

Teatertext:

Teater

En midsommarnattsdröm

Av William Shakespeare

Regi: Pontus Plaenge

Medverkande: Inga Onn, Andreas Forner Lindal, Monica Almqvist Lovén, David Arnesen, Maria Granhagen, Anna-Karin Håkansson, Mattias Redbo, Johan Stavring, Emil Brulin m fl

Shakespeare på Gräsgården

Vadstena, premiär 4/7, spelas till 1 augusti